

A N K I E T A

do SŁOWNIKA POLSKI WALCZĄCEJ na KRESACH PĘN - WSCHÓ II RP.

1. DAWIDOWICZ ALEKSANDER s. Aleksandra i Stefani ze Stankiewiczów.

Pseudonim: S U L I B O R

2. Urodzony dnia 27 lutego 1919 roku w Wilnie / Podjelniaki/.
3. Nie dotyczy.
4. Urodziłem się w rodzinie z tradycjami powstańczymi 1863 roku. Mój dziadek Wincenty Dawidowicz, herbu " Trąby" wraz ze swym ojcem zorganizowali w 1863 roku w powiecie oszmiańskim własną partię powstańczą. Po upadku powstania, w następstwie represji carskich utracili swój majątek. Z pomocą przyszedł wówczas hr. Tyszkiewicz, właściciel rozległych dóbr m. in. w rejonie Niemieży i Rukojń pod Wilnem. Hr. Tyszkiewicz nie brał udziału w powstaniu. Mój dziadek Wincenty objął w dobrach hr. Tyszkiewicza stanowisko leśniczego i zamieszkał w leśniczówce Czarne Błota, a następnie Majówka pod Rukojniami. W Majówce przyszedł na świat mój ojciec Aleksander w dniu 26 marca 1887 roku. W roku 1913 rodzice moi nabyli w Podjelniakach, w granicach Wilna, w parafii bernardyńskiej, grunt rolny i wybudowali tam dom, w którym się urodziłem. Ojciec pracował jako kolejarz. Brał udział w wojnie polsko - bolszewickiej 1920 roku w zakładzie pociągu pancernego.

Z biegiem lat rodzice powiększyli swoją posesję, tworząc w granicach Wilna gospodarstwo rolne o obszarze 1,5 ha, obejmujące również las i nieduże jezioro.

W małżeństwie mego ojca ze Stefanią ze Stankiewiczów urodziło się 4 synów. Ja byłem najmłodszy z nich.

W roku 1925, w wieku 6 lat rozpocząłem naukę w Szkole Powszechnej Nr 23 im. Władysława Syrokomli w Kolonii Wileńskiej. 7-letnią

1911 - 1912

1913 - 1914

1915 - 1916

1917 - 1918

1919 - 1920

1921 - 1922

1923 - 1924

1925 - 1926

1927 - 1928

1929 - 1930

1931 - 1932

1933 - 1934

1935 - 1936

1937 - 1938

1939 - 1940

1941 - 1942

1943 - 1944

Szkołę Powszechną ukończyłem w Wilnie w 1932 roku. W tym samym roku wstąpiłem do gimnazjum im. Króla Zygmunta Augusta w Wilnie, gdzie uzyskałem maturę w 1937 roku.

Przez cały okres nauki gimnazjalnej należałem do Sodalicji Marianańskiej, pełniąc w niej przez pewien okres obowiązki prezesa.

Po uzyskaniu matury wstąpiłem na Wydział Humanistyczny / kierunek historia/ Uniwersytetu Stefana Batoiego. Po roku przeniosłem się, po zdaniu egzaminów konkursowych, na Wydział Lekarski tegoż Uniwersytetu. Na Uniwersytecie przechodziłem przeszkolenie wojskowe w ramach Legii Akademickiej.

5. Wojna polsko - niemiecka 1939 roku zastała mnie na II- gim roku studiów medycznych.

We wrześniu 1939 roku brałem udział wraz z wojskiem polskim w przygotowaniu obrony Wilna w okolicach Kolonii Wileńskiej, Podjelniak i Gór, a potem utrzymywałem kontakty z oficerami WP, *internowanymi na Litwie* organizując dla nich pomoc materialną.

Na jesieni 1939 roku oraz na wiosnę i latem 1940 roku brałem udział w samorzutnie organizowanych niepodległościowych grupach konspiracyjnych wraz z moimi przyjaciółmi i sąsiadami Stanisławem Michałowiczem i Zygmuntem Borkowskim. Jednocześnie, po zamknięciu przez władze litewskie Uniwersytetu Stefana Batoiego, kontynuowałem studia medyczne na zakonspirowanym, tajnym Wydziale Lekarskim USB, pozostając w stałym kontakcie z profesorami: Michałem Reicherem, Janem Dembowskiem, Stanisławem Hillerem oraz asystentem dr Tadeuszem Ginką. W roku akademickim 1940/ 41 studiowałem wraz z dużą grupą polskich studentów na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu w Kownie.

Cały okres okupacji niemieckiej spędziłem w Wilnie, w moim domu rodzinnym. Z początkiem września 1941 roku na polecenie przełożonych z konspiracji objąłem w tajnym liceum ogólnym

nokształcącym w Wilnie - Kolonii Wileńskiej obowiązki nauczyciela w zakresie chemii i nauki o człowieku - biologii. Nauczanie to prowadziłem nieprzerwanie i bezpłatnie przez cały okres okupacji niemieckiej do końca czerwca 1944 roku.

Jednocześnie pracowałem jako rachmistrz i tłumacz w litewskim Zarządzie Komunikacji m. Wilna przy ulicy Katarzynie 3 i w kantorze warsztatów samochodowych przy ulicy Wileńskiej 8, vis-à-vis kościoła św. Katarzyny.

6. W czerwcu 1941 roku zostałem zaprzysiężony w Rękaciszkach pod Wilnem jako żołnierz ZWZ. Przez cały okres okupacji niemieckiej pozostawałem w konspiracji w dyspozycji wileńskiego garnizonu AK. Moim bezpośrednim przełożonym i łącznikiem, z którym kontaktowałem się niemal codziennie, był student medycyny Stanisław Michałowicz, "Dłuższy", zamieszkały w Kolonii Wileńskiej przy ulicy Wędrowniej. Stanisław Michałowicz poległ w dniu 7 lipca 1944 roku w ataku na bunkry niemieckie na Belmoncie podczas operacji wileńskiej AK. Utrzymywałem również bliski kontakt z żołnierzami AK, studentami medycyny: Henrykiem Popławskim zamieszkałym w Rękaciszkach / obecnie w USA/ i Wiktorem Romanowskim, zamieszkałym w Wilnie / obecnie w Wielkiej Brytanii/.

Moja działalność konspiracyjna obejmowała dwie dziedziny:

- A. Tajne nauczanie w liceum ogólnokształcącym w miejscu mego zamieszkania, Wilnie - Kolonii Wileńskiej. Praca ta zajmowała mi wszystkie wieczory w dnie powszednie łącznie z sobotą oraz najczęściej również niedzielę. Jeden z kompletów, który prowadziłem stanowiła drużyna "Szarych Szeregów" o pseudonimie "Czarownice". Drużynową tego zespołu była Weronika Winter zamieszkała w Wilnie na Zarzeczcu. Do zespołu tego należały następujące licealistki: Waleria Benicewiczówna,

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

Maria Krakowska, Regina Mażanowiczówna, Halina Paszkiewiczówna, Danuta Pieńkowska, Jadwiga Sarnowska, Irena Sosnowska i Krystyna Sosnowska.

Wśród grona profesorskiego tajnego liceum znajdował się zamieszkały w Kolonii Wileńskiej przy ulicy Dalekiej, historyk Antoni Gołubiew, późniejszy autor *"Bolesława Chrobrego"*.

B. Akcja pomocy Żydom wileńskim.

Dla tej akcji wykorzystałem moją pracę w warsztatach samochodowych w Wilnie, przy ulicy Wileńskiej 8. W warsztatach tych obok załogi polskiej pracowała przychodząca codziennie z getta 20-osobowa brygada żydowska pod kierownictwem Messnera. W brygadzie tej znajdował się również Juliusz Genzel, lekarz psychiatra, adiunkt prof. Maksymiliana Resego, kierownika kliniki neurologiczno - psychiatrycznej USB. Dr Genzel był konwertytą, katolikiem. Miał szczególne możliwości, żeby pozostać poza gettem, ale przez szacunek dla swego żydowskiego pochodzenia przebywał w getcie. Z doktorem Juliuszem Genzlem zaprzyjaźniłem się i za pośrednictwem jego i brygady żydowskiej pracującej we wspomnianym warsztacie brałem udział w przerzucaniu pomocy dla getta wileńskiego. Pomoc ta pochodziła z następujących źródeł:

- a/. pomoc medyczną i żywnościową polskiego świata lekarskiego za pośrednictwem kierownika wymienionego warsztatu mgr prawa Longina Staszkiewicza;
- b/. pomoc pieniężna i materialna pochodząca ze zbiórki polskich robotników z tegoż warsztatu;
- c/. pomoc głównie medyczna od sióstr benedyktynek z klasztoru znajdującego się przy kościele św. Katarzyny vis-à-vis warsztatu;

- and will be, for the purpose of the...
 - the...
 - the...
 - the...
 - the...

- the...
 - the...
 - the...
 - the...
 - the...
 - the...

- the...
 - the...
 - the...
 - the...
 - the...
 - the...

- the...
 - the...
 - the...
 - the...
 - the...
 - the...

- d/. pomoc uzyskiwana od ks. Jana Kretowicza, proboszcza z kościoła oo. bernardynów. Kolonia Wileńska przed wybudowaniem w niej kościoła w 1935 roku należała do parafii bernardyńskiej. Stąd znajomość z ks. Janem Kretowiczem.
- e/. pomoc za pośrednictwem klasztoru ss. dominikanek zlokalizowanego w Rękaciszkach, tuż przy Kolonii Wileńskiej, za lasem;
- f/. pomoc z własnych funduszy.

Równocześnie z objęciem Kolonii Wileńskiej przez Operację Wileńską AK włączyłem się do akcji, biorąc udział w pomocy medycznej, organizowaniu szpitala polowego / centrala i 7 oddziałów rozrzuconych w Kolonii Wileńskiej i Rękaciszkach/ oraz organizując laboratorium analityczne i wykonując w nim potrzebne badania. Szczegółowe dane, łącznie z wykazem pracujących w szpitalu lekarzy i personelu sanitarnego, chorych, rannych i zmarłych oraz żołnierzy AK pochowanych na założonym wówczas w Kolonii Wileńskiej Cmentarzu Powstańczym, zawarte są w mojej monografii pt. "Szpital ~~Polowy~~ Polowy AK w Wilnie - Kolonii Wileńskiej w lipcu 1944 roku". Prace Doświadczalne Centrum Diagnostyk Medycznej Dolmed we Wrocławiu, t. VI, nr 35, 1989, str. 79 - 133.

Po zakończeniu zasadniczej działalności Szpitala Polowego, wobec narastającej fali aresztowań żołnierzy AK i młodzieży polskiej, zdecydowałem się w sierpniu 1944 roku na nielegalne przekroczenie granicy pomiędzy ZSRR a PRL w okolicach Kuźnicy. W Białymstoku od działającej tam organizacji AK otrzymałem fałszywe dokumenty, / które są w moim posiadaniu dotychczas / i pracowałem na oddziale chirurgicznym szpitala PCK przy ulicy Warszawskiej, pod kierunkiem ordynatora dr Fedorowicza.

W związku z organizującym się na jesieni tego roku Uniw

sytetem Marii Curie - Skłodowskiej, udałem się do Lublina i wstąpiłem na Wydział Lekarski Uniwersytetu celem ukończenia studiów medycznych. Z Wydziału tego została utworzona Katedra Medycyny Wojskowej, czyli podchorążówka sanitarna. W ten sposób znalazłem się w Ludowym Wojsku Polskim. W marcu 1945 roku zostałem jako kapral podchorąży wysłany na front niemiecki w charakterze lekarza 11 - ego Samodzielnego Dywizjonu Artylerii Samochodowej 8-ej Dywizji Piechoty II Armii LWP. Wziąłem udział w walkach tej armii, a 27 kwietnia 1945 roku, udzielając pomocy lekarskiej w pierwszej linii frontu, zostałem ranny. / Przebite przez odłamek szrapnela prawego przedramienia ze zmiążdżeniem kości/. Miało to miejsce pod Königswartha, na południe od miasteczka Holscha.

7. Byłem związany z konspiracją AK w Wilnie, a następnie w Białymstoku do października 1944 roku. Fałszywe dokumenty, które otrzymałem od organizacji AK w Białymstoku uchroniły mnie od powołania w tym czasie do Ludowego Wojska Polskiego.
8. W maju 1945 roku, kiedy jako ranny żołnierz II Armii LWP przebywałem pod opieką Szpitala Wojskowego w Białymstoku, zostałem aresztowany przez NKWD. Aresztowanie nastąpiło w mieszkaniu zaprzyjaźnionego ze mną notariusza Ślopka. "Arzucano mi przynależność do Armii Krajowej. Przebyłem śledztwo w więzieniu NKWD. Następnie przekazano mnie na dalsze śledztwo do więzienia UB w Białymstoku przy ulicy Fabrycznej 2. / Budynek ten obecnie nie istnieje/. Do przynależności do AK w śledztwie nie przyznałem się, co mnie uchroniło przed represjami. Po zwolnieniu z więzienia udałem się do Lublina na dalsze studia medyczne.
9. Nie dotyczy.
10. Studia lekarskie ukończyłem na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Marii Curie - Skłodowskiej w Lublinie w 1947 roku.

The first of these is the fact that the...
 and the second is the fact that the...
 and the third is the fact that the...
 and the fourth is the fact that the...
 and the fifth is the fact that the...
 and the sixth is the fact that the...
 and the seventh is the fact that the...
 and the eighth is the fact that the...
 and the ninth is the fact that the...
 and the tenth is the fact that the...

The first of these is the fact that the...
 and the second is the fact that the...
 and the third is the fact that the...
 and the fourth is the fact that the...
 and the fifth is the fact that the...
 and the sixth is the fact that the...
 and the seventh is the fact that the...
 and the eighth is the fact that the...
 and the ninth is the fact that the...
 and the tenth is the fact that the...

The first of these is the fact that the...
 and the second is the fact that the...
 and the third is the fact that the...
 and the fourth is the fact that the...
 and the fifth is the fact that the...
 and the sixth is the fact that the...
 and the seventh is the fact that the...
 and the eighth is the fact that the...
 and the ninth is the fact that the...
 and the tenth is the fact that the...

Stopień doktora medycyny uzyskałem na tym samym Wydziale w 1948 roku. Stopień kandydata nauk medycznych w Akademii Medycznej w Warszawie w 1956 roku, a stopień docenta w Szpitalu Klinicznym MON w Warszawie w 1961 roku.

Od 1946 roku zostałem zatrudniony w charakterze asystenta w Klinice Chorób Wewnętrznych Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Marii Curie - Skłodowskiej w Lublinie. Całą moją działalność zawodową poświęciłem pracy naukowej i klinicznej w zakresie chorób wewnętrznych, a w szczególności diabetologii, chorób metabolicznych i endokrynologii.

Pracowałem nieprzerwanie kolejno jako asystent, starszy asystent i adiunkt w klinikach chorób wewnętrznych Wydziału Lekarskiego UMCS w Lublinie oraz w Akademii Medycznej w Szczecinie i w Warszawie, cały czas pod kierunkiem wybitnego polskiego klinicysty, prof. dr med. Jakuba Węgieerki. W roku 1952 zostałem powołany do medycznej służby wojskowej, obejmując ostatecznie stanowisko kierownika naukowego Kliniki Chorób Wewnętrznych Szpitala Klinicznego MON w Warszawie oraz kierownictwo oddziału tej Kliniki, a następnie kierownictwo Kliniki Wojskowego Instytutu Medycyny Lotniczej w Warszawie.

Zwolniłem się ze służby wojskowej w 1964 roku, ażeby przejść do pracy w Katedrze Antropologii, a następnie w Instytucie i Zakładzie Medycyny Sportowej Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie, z którą jestem związany dotychczas.

Owocem mojej działalności zawodowej - naukowej i klinicznej - jest przeszło 400 prac, w tym kilkanaście książek, broszur i monografii z zakresu chorób przemiany materii, głównie cukrzycy, endokrynologii, chorób cywilizacyjnych oraz z zakresu historii medycyny.

Do najważniejszych moich publikacji należą:

Zasady leczenia cukrzycy metodą Węgieerki, 1951.

Jak postępować w cukrzycy ?, 1955.

O istocie i znaczeniu leczniczym poinsulinowych lekkich stanów hipoglikemicznych / PLSH/ oraz ACTH i kortyzonu, 1954.

Badania nad testem ketonowym, 1967.

Homeostaza, 1970.

Cukrzyca, 1975, 1980.

Ważne nauczanie medycyny i farmacji w latach 1939-1945 / współautor i redaktor/, 1977.

Szpital Polowy Armii Krajowej w Wilnie - Kolonii Wileńskiej w lipcu 1944 roku, 1989.

Ważne nauczanie w Szkole Podstawowej i Średniej w Wilnie - Kolonii Wileńskiej w latach 1941-1944, 1991/
Holokaust Żydów wileńskich, 1992.

Należę do szeregu organizacji i stowarzyszeń naukowych polskich i zagranicznych, m. in. Towarzystwo Internistów Polskich 1948 - / sekr. Z. G. 1951 - 1953, czł. Zarządu Sekcji Chorób Przewodu Pokarmowego i Przemiany Materii / 1953 - 55/, czł. Zarządu Sekcji Cybernetyki Medycznej / 1971 - 83/; Polskie Towarzystwo Endokrynologiczne 1970- /przew. Oddziału Warszawskiego 1971 - 1984/; Sekretarz Komisji d/s Cukrzycy Rady Naukowej Ministerstwa Zdrowia 1952 - 1957/; European Association for the Study of Diabetes 1962 - ; Stowarzyszenie Autorów ZAIKS 1959 - ; Polskie Towarzystwo Antropologiczne 1967 - ; Polskie Towarzystwo Diabetologiczne 1976 - ; Polskie Towarzystwo Geriatryczne 1980- ; Warszawskie Towarzystwo Historyczne 1986 - ; International Organization for Unification of Terminological Neologisms 1984 - / vice-prezes Zarządu Światowego 1991 - , vice-prezes Oddziału Polskiego 1984 -, Prezes Rady Fundacji Międzynarodowej 1991 -, członek Komitetu Redakcyjnego Neoterm'u 1984 -/.

W całym okresie powojennym organizowałem, częściowo kon-

Faint, mirrored text from the reverse side of the page, appearing as bleed-through. The text is largely illegible due to its orientation and low contrast.

spiracyjnie, różne formy działalności mające na celu pomoc Polakom na Wschodzie. M. in. brałem udział za pośrednictwem ^{przedstawicielstwa} LWP w Moskwie, w zaopatrzeniu kościołów na Wileńszczyźnie w paramenty sakralne i wydawnictwa religijne. Akcję tę zorganizowałem przy pomocy żony rezydującego w Moskwie pułkownika ^{Was}asińskiego oraz ks. Piotra Wasiu, cionka, proboszcza w Kobylniku na Wileńszczyźnie. Od roku 1975 publikuję artykuły a prasie polsko-języcznej w Wilnie i w Grodnie. Wobec zaistniałych nowych możliwości rozpocząłem działalność społeczną jako prezes Zarządu Krajowego Towarzystwa Przyjaciół Grodna i Wilna / od 1989 r./, vice - prezes Federacji Organizacji Kresowych / od 1991 r./, vice-przewodniczący Obywatelskiego Komitetu Obrony Polaków na Wileńszczyźnie / od 1991 r./, przewodniczący Rady Programowej Biuletynu "Relacje - Dokumenty - Opinie" Społecznego Ośrodka Dokumentacji i Studiów Wileńszczyzny / od 1990 r./, przewodniczący Rady Fundacji Więzi z Polakami ze Wschodu / od 1992 r./. Ostatnio / 1992 r./ podjąłem działalność jako członek redakcji i przedstawiciel magazynu kulturalno - politycznego Common European Home w USA oraz jako członek założyciel Towarzystwa Przyjaciół Uniwersytetu Polskiego w Wilnie. W ścisłej koordynacji z założoną w 1991 roku przez mego przyjaciela ze studiów medycznych i konspiracji AK w Wilnie, Dr Henryka Popławskiego w Michigan City / Indiana, USA/, instytucją pod nazwą Polish Business and Professional Club. Medical Aid for Poland, przekazałem do polskich ośrodków medycznych w Wilnie i w Grodnie pomoc medyczną / leki, głównie antybiotyki i środki nasercowe, materiały opatrunkowe, strzykawki, narzędzia chirurgiczne / wartości przeszło 100.000 dolarów.

11. Medal za udział w walkach o Berlin, dwukrotnie, Min. Obrony Narodowej 1971 / 69342/ i 1972 / 81574/.

- The first of these is the fact that the...
 - the second is the fact that...
 - the third is the fact that...
 - the fourth is the fact that...
 - the fifth is the fact that...
 - the sixth is the fact that...
 - the seventh is the fact that...
 - the eighth is the fact that...
 - the ninth is the fact that...
 - the tenth is the fact that...
 - the eleventh is the fact that...
 - the twelfth is the fact that...
 - the thirteenth is the fact that...
 - the fourteenth is the fact that...
 - the fifteenth is the fact that...
 - the sixteenth is the fact that...
 - the seventeenth is the fact that...
 - the eighteenth is the fact that...
 - the nineteenth is the fact that...
 - the twentieth is the fact that...
 - the twenty-first is the fact that...
 - the twenty-second is the fact that...
 - the twenty-third is the fact that...
 - the twenty-fourth is the fact that...
 - the twenty-fifth is the fact that...
 - the twenty-sixth is the fact that...
 - the twenty-seventh is the fact that...
 - the twenty-eighth is the fact that...
 - the twenty-ninth is the fact that...
 - the thirtieth is the fact that...

Medal za Odrę, Nysę i Bałtyk. Min. Obrony Narodowej, 1946 /9985/.

Medal Zwycięstwa i Wolności. Prez. Kraj. Rady Narodowej 1946 / 83679/.

Odznaka Grunwaldzka. Naczelny Dowódca WP 1946 / 92513/.

Złoty Krzyż Zasługi. Rada Państwa 1980 / 1026 - 80 - 18/.

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski. Prezydent PRL 1989 / 71 - 89 - 2 /,

Krzyż Armii Krajowej. Komisja Krzyża AK, Londyn 1981 / 23113/.

Medal Wojska po raz 1, 2, 3 i 4. Min. Obrony Nar. Londyn 1948 / 26494/.

Honorowa Odznaka Żołnierza Armii Krajowej Okręgów Wileńskiego "Wiano" i Nowogródzkiego "Nów". Komisja Odznaki Wileńskiego Okręgu AK 1984 / 1230/W/.

12. I Nagroda i premia British Shakespearean Committee i British Broadcasting Corporation. Londyn 1964.

13. Dawidowicz A. / red./. Tajne nauczanie medycyny i farmacji w latach 1939 - 1945, Warszawa, PZWL, 1977.

Dawidowicz A. Szpitalx Polowy Armii Krajowej w Wilnie - Kolonii Wileńskiej w lipcu 1944 roku. Prace Dolmedu. T. I, nr 35, str. 79 - 133. Wrocław, 1989.

Feliksiak E., Skorko - Barańska M. / red./. Wilno jako ognisko oświaty w latach próby / 1939 - 1945 /. Wyd. Tow. Literackiego im. A. Mickiewicza. Białystok 1991.

Dawidowicz A. Biogramy w wydawnictwach:

Kto jest kim w polskiej medycynie ? Interpress, 1987.

Men of Achievements / 15 wydanie/. Słownik biograficzny. The International Biographical Centre, Cambridge, Anglia, 1992.

Men and Women of Distinction / 4 wydanie/. Słownik biograficzny. The International Biographical

Centre, Cambridge, Anglia, 1992.

14. Nie dotyczy.
15. Dokumentacja znajduje się w Archiwum Oddziału Warszawskiego Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej.
Leg. nr 041121/92.
16. Fotografia w załączeniu.

Warszawa, dnia 28 sierpnia 1992r.

**POROZUMIENIE
CENTRUM
ZJEDNOCZENIE
POLSKIE**

Aleksander Dawidowicz

Urodzony w Wilnie z Aleksandra i Stefanii ze Stankiewiczów.

Lekarz. Doktor medycyny. Profesor asystent. Nauczyciel akademicki. Naukowiec. Działacz społeczny. obrońca Praw Człowieka.

Studia medyczne i historyczne rozpoczął na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie. Ojciec legionista, uczestnik wojny polsko - bolszewickiej w 1920 roku. Dziad i pradiad uczestniczyli w Powstaniu w 1863 roku. Brat Kazimierz, więzień łagrów sowieckich.

Aleksander Dawidowicz był od roku 1941 żołnierzem Armii Krajowej - pseudonim „Sulibor”. Przez cały okres okupacji niemieckiej był nauczycielem tajnego nauczania w tajnym liceum w Wilnie - kolonii Wileńskiej.

Po wojnie w 1945 roku więzień NKWD i UB w Białymstoku.

Jest autorem kilkunastu książek i ponad 500 rozpraw naukowych i artykułów publikowanych w Polsce, w Anglii, USA oraz w Wilnie i w Grodnie.

Laureat I Nagrody i Premii Szekspirowskiej w Anglii w 1964 r.

Wychował liczne zastępy młodych pracowników naukowych i dyplomatów.

Członek „Solidarności” represjonowany w okresie stanu wojennego.

Prezes Zarządu Krajowego Towarzystwa Przyjaciół Grodna i Wilna.

Vice - Przewodniczący Obywatelskiego Komitetu Obrony Polaków na Wileńszczyźnie. Współzałożyciel Federacji Organizacji Kresowych, Społecznego Ośrodka Studiów i Dokumentacji Wileńszczyzny oraz Towarzystwa Przyjaciół Uniwersytetu Polskiego w Wilnie. Przewodniczący Rady Fundacji Więzi z Polakami na Wschodzie. Przedstawiciel na Polskę Fundacji Amerykańskiej: Medical Aid for Poland (Pomoc Medyczna dla Polski). Na przestrzeni ostatnich 2 1/2 lat przekazał dla Polaków na Wschodzie pomoc medyczną wartości przeszło 180.000 dolarów. Współpracownik Komitetu Pomocy Polakom na Wschodzie Kongresu Polonii Amerykańskiej. Przedstawiciel i Pełnomocnik na Polskę Common European Home (Wspólnota Europejska) w USA.

Vice - Przewodniczący Zarządu Światowego Międzynarodowej Organizacji d/s Unifikacji Terminologicznych Neologizmów (ONZ). Przewodniczący Komitetu Medycznego Międzynarodowej Federacji Banków Terminologii Naukowej.

Współorganizator światowego ruchu Norymberga II - dla osądzenia zbrodni dokonanych przez komunistów.

Odznaczony wielokrotnie za udział w Armii Krajowej i za pracę zawodową.

Od lat 50-tych czynnie zaangażowany w dzieło pomocy materialnej i Obronę Praw Ludzkich Polaków na Wschodzie.

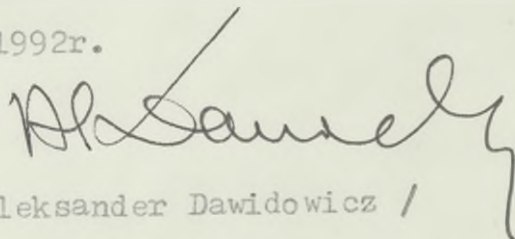
Jeśli zostanę wybrany na posła, zakres mojej działalności obejmie:

1. *Obronę polskich interesów i polskiej racji stanu w poszczególnych dziedzinach życia.*
2. *Reformę Oświaty i Nauki łącznie ze szkolnictwem wyższym i Polską Akademią Nauk.*
3. *Reformę Służby Zdrowia w duchu powszechnego ubezpieczenia i profilaktyki chorób cywilizacyjnych.*
4. *Stworzenie nowej polskiej polityki zagranicznej.*
5. *Rewindykację dóbr obywateli polskich pozostawionych na Wschodzie i odszkodowanie za pracę niewolniczą w b. ZSRR.*
6. *Obronę Praw Ludzkich Polaków na Wschodzie (prawo do powszechnej narodowej oświaty, kultury, rozwoju ekonomicznego, ścisłych więzów z Macierzą).*
7. *Promocję Ruchu Norymberga II - dla osądzenia zbrodni dokonanych przez komunistów, na wzór zbrodni dokonanych przez nazistów.*
8. *Obronę podstawowych zasad moralnych całości życia Rzeczypospolitej.*

Centre, Cambridge, Anglia, 1992.

14. Nie dotyczy.
15. Dokumentacja znajduje się w Archiwum Oddziału Warszawskiego Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej.
Leg. nr 041121/92.
16. Fotografia w załączeniu.

Warszawa, dnia 28 sierpnia 1992r.

/Aleksander Dawidowicz /

s mojej

szczególnych

zenia

Wschodzie

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or introductory paragraph.

Handwritten signature or name

Faint text block below the signature, possibly a title or address.

Main body of faint, illegible text, possibly a list or detailed notes.

